

3.søndag efter Helligtrekonger

Læsning fra Det nye Testamente: Hebr 11,1-6

Prædiketekst: Luk 17,5-10

Prædikenen i dag handler om at tro og at være tro. Disciplene var optaget af, om deres tro var lille eller stor, og Jesus fortæller dem så om at være tro. Tro er dels noget, man har, og noget man er. Først vil jeg sige lidt om den tro, man har, og derefter lidt om det at være tro.

Disciplene synes ikke, de har ret meget tro, og mon ikke mange af os kender det? Om vi har en lille tro eller en stor tro, så ville det da være dejligt at have mere tro. Egentlig ligger det til os at tro på Gud. Der er noget dybt i os, som gerne vil tro på Gud, og samtidig så har vi også en indbygget skepsis. Det er svært for os at stole på Gud og leve troen ud i vores hverdag. Vi bekymrer os, vi er skeptiske, og vi holder fast i, at vi er fornuftige rationelle mennesker, der ikke tror på hvad som helst.

Og der er også mange områder af livet, hvor vi ikke behøver nogen tro, for her er det viden og fornuft, der gælder. Vi kender udtrykket: Du skal vide og ikke tro. Og sådan er det i nogle områder af vores liv.

Men vi har også brug for troen. Vi har brug for troen både på Gud og på hinanden. Vi må tro på hinanden, sådan at vi stoler på hinanden, ellers falder det hele sammen. Vi må kunne stole på lægen, piloten og ægtefællen. Vi må kunne stole på, at vi taler sandt over for hinanden. Vi har brug for at tro på hinanden.

Og vi har brug for at tro på Gud. Og hvad gør disciplene så - disse disciple, som gerne vil have mere tro? De kommer til Jesus og spørger ham om at give dem en større tro. Og Jesus siger, at hvis de bare havde en lillebitte tro, så kunne de sige til et stort træ, at det skulle rykke sig op med rode og plante sig i havet. Wow, det ville da være noget hvad? Ja ikke fordi vi skal smide alle træerne i havet, men hvis man kunne det, så kunne man vel egentlig også så meget andet, som måske var lidt mere nyttigt.

Jeg tror, at Jesus med dette eksempel vil sige, at det ikke så meget er størrelsen af troen, det kommer an på. For hvordan skulle vi egentlig også kunne måle tro? Måles tro i meter eller liter, eller er det måske kilowatt eller lux, vi kan måle tro med? Tro kan ikke måles, og tro er vist heller ikke noget, der er konstant.

Hvor meget man tror, det veksler lidt, og forhåbentlig oplever vi gennem vores liv, at vi får lettere ved at tro og stole på Gud, at lægge vores liv i hans hænder og have tillid til ham. For når vi taler om tro, så handler det ikke så meget om os, men om Gud. Det handler ikke så meget om, hvor meget vi tror, men hvem vi tror på.

Jeg tror, vi skal flytte perspektivet fra os selv til Gud. Vi skal ikke se på os selv og vurdere, om vi tror 5 m. eller 30 kilowatt, for troen kan slet ikke måles. I stedet skal vi se hen på ham, som vi tror på. Troen er ikke så meget noget kvantitativt, som noget kvalitativt. Hvad er det for en tro, vi har? Er det en tro på, at sorte katte, der løber over vejen, skal have betydning for, hvad der sker i vores liv, og at det at banke under bordet og sige 7-9-13, skulle kunne afværge, at der sker os netop det, vi frygter? Eller er vores tro en tro på den levende Gud? Hvad er det for en tro, vi har? Hvem er det, vi tror på?

Når det er Gud, vi tror på, så åbnes der også op for, at det kan blive lettere for os at tro på Gud, og at det kan blive lettere for at lægge vores liv i hans hænder og stole på ham. Troen er nemlig ikke noget, vi selv skal opfinde eller præstere, men troen er en gave, som gives os. Når vi siger til Gud, at vi gerne vil tro på ham, så vil Helligånden skabe troen i os, hvis vi er åbne for ham.

Men troen har brug for vitaminer, særligt B-vitaminer, for at den kan være sund og levende. Får man ikke B-vitaminer nok, bliver man træt og svag. Sådan er det også med troen, den skal have 4 slags B-vitaminer. Det er måske et lidt fjollet billede, jeg her bruger, men det er faktisk lige netop de fire ting, som karakteriserede den første menighed, når vi læser om den i Apostlenes Gerninger.

Det første B-vitamin er Bibelen, det andet er Bønnen. Vi styrkes i troen, når vi bruger tid sammen med Gud ved at læse i Bibelen, hans tale til os, og når vi bruger tid i bøn. Tag lidt tid hver dag, hvor du læser et stykke i biblen og ber til Gud, og du vil efterhånden opleve, at det bliver lettere for dig at tro på Gud.

De næste to B-vitaminer er først Brødre og søstre og så Bordet, altså nadveren. Når vi kommer her i kirken, og er sammen med vores brødre og søstre i troen, og når vi går til nadver og modtager Jesu legeme og blod, så styrkes vi i troen. Det er svært at tro, når man er alene, men når vi er mange sammen, så bliver det lettere for os at tro. Det er som om troen smitter lidt.

Biblen, bønnen, brødre og søstre samt bordet, altså nadveren er alt sammen med til at hjælpe os i troen og gøre det lettere for os at tro. Helligånden skaber troen i vores liv gennem disse fire B-vitaminer.

På denne måde er troen noget, vi har. Vi har en tro på Gud. Men Jesus taler i denne sammenhæng også om troen, som noget vi er. Når vi tror på Gud, så er livet anderledes, end når vi tror på skæbnen bestemt af sorte kattes gang over vejen og vores banken under bordet.

I troen må vi have tillid til, at vi hører til hos Gud. Vi er i Guds hænder, og han har omsorg for os, uanset hvad der sker i vores liv. Og når vi hører til os Gud, er meningen ikke bare, at vi skal være os selv nærmest, men at vi skal se ud over os selv. Vi skal tjene Gud, vi skal være med til at gøre verden til et bedre sted at leve. Vi skal være tro mod den, vi tror på. Vi skal være tro mod Gud.

Og Gud har givet os et forbillede i Jesus. Jesus viste os, at Gud er kærlighed, og Jesus har vist os den vej, vi skal gå, og hvordan vi skal leve. Han har vist os, at vi skal tjene hinanden. Vi skal ind imellem sætte os selv til side og ofre os lidt for den anden. At være tro mod Gud er ikke noget filosofisk og højtsvævende abstrakt noget, men at være tro mod Gud er at passe sine ting og sørge for dem, der er afhængige af mig.

Dvs. at passe sit arbejde ordentligt og at lave sine lektier, når man går i skole. At være tro mod Gud er at lægge øre til den, der har brug for det, at skovle naboens sne, hvis han ikke selv kan, at besøge dem, der er syge, at række en hjælpende hånd til den, der har brug for det. At være tro mod Gud, er at leve sit liv i verden med øjne, ører og hjerte åbne for, hvor Gud kan bruge os.

Vi er tro, når vi lever sådan, så godt vi kan, og beder om tilgivelse, når vi ikke gør det godt nok, for sådan er det jo også. Vi er ikke helgener, og vi svigter, og vi fejler. Men Gud tilgiver os og giver os hele tiden nye chancer, så vi igen og igen kan tjene ham og hinanden og være tro.

I dagens lignelse om tjeneren, som trofast tjener sin Herre, siger Jesus, at selvom tjeneren er trofast, har han ikke krav på noget fra Gud. Vi kan ikke ved at være trofaste fortjene os til frelsen. Vi kan ikke arbejde os frem til en plads hos Gud i himlen. Alt, hvad vi får af Gud, er ren nåde, og nåde betyder jo gratis. Vi har ikke krav på, at Gud skal tjene os, at han skal svare på vores bønner og give os det, vi har brug for. Vi har ikke krav på noget.

Og det mærkelige er jo så, at selvom vi ikke har krav på, at Gud skal tjene os, så har han gjort det alligevel. Som der står i Filiperbrevet, så tog Jesus en tjeners skikkelse på, og blev mennesker lig. Han ydmygede sig og døde på et kors for at tjene os.

Gud blev menneske i Jesus, og Jesus gav sit liv på korset, for at vi skulle lære Gud at kende og komme til tro på ham. Gud viste os, at han elskede os, da han gav sig selv for at frelse os fra synden, døden og Djævelen. Gud ofrede sig selv for at tjene os. Gud vender tingene på hovedet. Det er jo os, der skal tjene Gud, og så tjener han os ved at give sig selv for vores skyld, fordi han elsker os og længes efter at have fællesskab med os. Gud elsker os og kommer os i møde. Sådan er den Gud, vi tror på.

Troen på at sorte kattes gang over vejen eller det at banke under bordet og sige 7,9,13 gør ikke noget godt for os. Og der er ingen kærlighed eller frelse i den tro. Men den Gud, som Biblen taler om er en Gud som elsker os og har gjort alt for at frelse os. Sådan er den Gud, vi tror på

Om troen er stor eller lille, bliver da ikke så vigtigt - mere vigtigt er det, hvem vi tror på. Om vi tror på den Gud, der elsker os og har givet sig selv for os, eller vi tror på skæbnen eller på en gud, vi selv har opfundet. Her handler det ikke så meget om troens kvantitet, men om dens kvalitet, dvs. det handler ikke så meget om, hvor meget vi tror, men om hvem vi tror på.

Og når det er på plads, at vi tror på en kærlig Gud, der har ofret sig for vores frelses skyld, så bliver det naturligt for os at være tro mod ham og at tjene ham gennem vores daglige liv med hinanden. Må vi være åbne for, at Helligånden kan arbejde i os og styrke os i troen gennem de fire B-vitaminer, og må vi selv gå ud i verden med åbne ører, øjne og hjerter, så Gud kan bruge os, og vi kan være tro imod ham, som vi tror på. Amen